

Griffienummer 177- /2018
Datum van uitspraak 22 JANUARI 2018
Notitienummer parket DE63.H2.130015/14/GESW2

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen afdeling Dendermonde strafzaken

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE

BEKLAAGDE

276 _____
beroep, geboren te

_____ zonder gekend
op _____ wonende te

⇒ Ter terechtzitting van 20 november 2017 vertegenwoordigd door mr. J. Huygens loco mr. K. Van de Sijpe, advocaat te Sint-Niklaas

1. TENLASTELEGGINGEN

A.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

a): het optrekken of plaatsen van een constructie

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als
eigendom van _____ geboren te
op _____ en van _____, geboren te
op _____ beiden wonende te _____ verworven bij
aankoopakte van _____ verleden door notaris _____ te _____;

meer bepaald een paardenstal met een oppervlakte van 77 m² te hebben opgericht

Te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van 01.09.2013 tot 07.10.2013

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

B.

Bij samenhang

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg een inbreuk te hebben gepleegd op

artikel 97 §2, meer bepaald punten 1 en 9 van het Bosdecreet van 13 juni 1990, door zonder toestemming van de bosbeheerder noch machtiging van het Agentschap, in privé-bossen keten, loodsen en alle andere constructies en verblijfsgelegenheden te hebben opgericht, en tenten en woonwagens, al dan niet op wielen, te hebben geplaatst, met uitzondering van die welke vereist zijn voor het beheer en de bewaking van de bossen en voor de veiligheid en het welzijn van de personen die op rechtmatige wijze in het bos aanwezig zijn en door dieren te hebben gehouden binnen omheiningen;

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als _____
 eigendom van _____ geboren te _____
 op _____ en van _____ geboren te _____
 op _____ beiden wonende te _____
 verworven bij aankoopakte van _____ verleden door notaris _____ te _____;

1 een paardenstal met een oppervlakte van 77 m² te hebben opgericht op het bosperceel

Te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van 01.09.2013 tot 07.10.2013

2 op een oppervlakte van ongeveer 330 m² bosbegrazing te hebben toegepast

Te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van 19.03.2013 tot en met 04.03.2016

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1. § 1 al.1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Vordering herstel

M.b.t. tenlastelegging B tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.6 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het herstellen van de plaats in de oorspronkelijke toestand, het staken van het strijdige gebruik of het uitvoeren van aanpassingswerken binnen een door de rechtbank te bepalen termijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 50 per dag bij overtreding van dit verbod, meer bepaald tot het realiseren van de herstelmaatregelen zoals geformuleerd door de gemachtigd ambtenaar in het besluit houdende bestuurlijke maatregelen BHBM.2014.OV.005 van 20.03.2014

* * *

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 20 november 2017.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

Op woensdag 26 februari 2014 stelt de natuurinspectie vast dat op een perceel gelegen te op een perceel bos, bestaande uit naaldhout, een paardenstal is gebouwd. De constructie is opgetrokken op een betonnen vloer en heeft een oppervlakte van ongeveer 77 m². Het bos wordt ook over een oppervlakte van ongeveer 330 m² begraasd. De bomen in de zone zijn sterk beschadigd en meestal afgestorven door de vraat aan de bomen. In de omgeving van de stal zijn er een hoop boomstronken van fijnsparren aanwezig, wordt er allerlei materiaal en machines gestald en ligt er een hoop paardenmest. Op 16 maart 2014 blijkt dat:

- de landbouwmaterialen en de machines grotendeels zijn verwijderd;
- de mesthoop is verwijderd,
- de plastic die rond de stammen van de bomen hing, is verwijderd;
- de afsluiting in het bos is verwijderd.

Voor de stal werd een regularisatieaanvraag ingediend.

Beklaagde verklaart in verhoor dat de stal werd opgericht in de zomer van 2013. Hij wist niet dat hij geen stal op het bosperceel mocht plaatsen. Thans is een regularisatieaanvraag lopende. De bosbegrazing werd door de vorige eigenaar gedaan.

Op 26 september 2017 stelt de natuurinspectie vast dat alle gevraagde herstelmaatregelen op een correcte wijze werden uitgevoerd.

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlastelegging al dan niet bewezen wordt verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391, Cass. 29 mei 2012 (P.11.2037.N), N.C. 2013, 131-132).

De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklaagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 5 juni 2012 (P.11.092.N), M.C. 2013, 132 (met noot L. HUYBRECHTS) en Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

Gelet op de materiële gegevens van de strafdossiers, de verklaringen van beklaagde alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting en bij gebreke aan verweer nu beklaagde de feiten niet betwist, is naar oordeel van de rechtbank afdoende gebleken dat beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen A en B en dienen deze feiten hem dan ook te worden toegerekend.

3.3. Straftoemeting

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig. De beklaagde heeft het eigen belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening en bij de vrijwaring van natuur, landschap en leefmilieu. Zijn handelwijze vormt een aantasting van de open ruimte en het landschap. Vlaanderen is op Denemarken en Ierland na de meest bosarme regio in Europa. Door allerlei aantastingen, o.m. zoals die door beklaagde, verdwijnt er bos. Ook justitie dient er geen twijfel over te laten bestaan dat duurzame ontwikkeling en dus aandacht voor natuur- en bos belangrijk zijn, en dat de aantasting ervan kan rekenen op een degelijke en strenge handhaving.

Beklaagde werd één maal veroordeeld voor verkeersinbreuken.

Beklaagde verzoekt de rechtbank om hem de gunst van de opschorting toe te staan. Het openbaar ministerie adviseert positief m.b.t. de vraag tot opschorting. De gunst van de opschorting is te dezen te verlenen rekening houdende met:

- de omstandigheid dat de beklaagde zich in het verleden nooit schuldig heeft gemaakt aan wederrechtelijke daden, zoals blijkt uit zijn quasi blanco strafregister, zodat de hoop gewettigd is dat beklaagde niet zal hervallen;
- beklaagde gedurende de procedure overging tot regularisatie;
- de maatregel van aard is om zijn sociale integratie niet in het gedrang te brengen.

Beklaagde dient wel te beseffen dat de bewezen verklaarde feiten op generlei wijze kunnen getolereerd worden en onder geen beding voor herhaling vatbaar zijn.

De opschorting zal beklaagde er hopelijk toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen, daar hij moet weten dat bij een volgende veroordeling de thans verleende opschorting kan herroepen worden. De duur van de opschorting wordt, gelet op de relatieve ernst van de feiten, vastgesteld op drie jaar.

Krachtens artikel 4 §3 en 5 §§ 1 en 2 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand wordt, behalve indien hij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, iedere door een strafgerecht veroordeelde verdachte, in verdenkinggestelde, beklaagde, beschuldigde of voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Behalve indien zij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, wordt de burgerlijke partij, wanneer zij het initiatief tot de rechtstreekse dagvaarding heeft genomen of wanneer een onderzoek is geopend ten gevolge van haar optreden als burgerlijke partij en zij in het ongelijk wordt gesteld, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Deze bijdrage bedraagt thans 20,00 euro en beklaagde dient tot deze bijdrage te worden veroordeeld.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank stelt vast dat de ingediende herstellvordering thans zonder voorwerp is.

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195, 226, 227;
Strafwetboek, art. 2;
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
Wet van 29 juni 1964, art. 3 en 6; gew.W. 10.2.1994 & W.22.3.99; (opschorting).

UITSpraak

DE RECHTBANK BESLIST OP TEGENSPRAAK ..

OP STRAFGEBIED

De rechtbank VERKLAART beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen A en B;

B

De rechtbank GELAST de OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling van de beklaagde gedurende een proeftermijn van drie jaar, daar het feit niet van aard schijnt te zijn dat het gestraft moet worden met een hoofdstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf, de tenlastelegging bewezen is verklaard en de beklaagde nog geen veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden heeft opgelopen en er gronden zijn om aan te nemen dat de beklaagde zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor hij werd schuldig verklaard niet meer zal schuldig maken.

Vergoeding - kosten

Legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

VEROORDÉELT beklaagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van 269,79 euro.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
TWEËNTWINTIG JANUARI TWEEDUIZEND ACHTTIEN

Aanwezig:

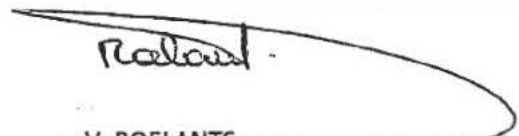
V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13M kamer,

V. Kochuyt, substituut Procureur des Konings,

G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

V. ROELANTS